
USVOJENI TEKSTOVI

P9_TA(2023)0047

Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji: pristupanje EU-a

Rezolucija Europskog parlamenta od 15 veljače 2023. o Prijedlogu odluke Vijeća o sklapanju, od strane Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (COM(2016)0109 – 2016/0062R(NLE))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Prijedlog Komisije o odluci Vijeća o sklapanju, od strane Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (COM(2016)0109),
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća (EU) 2017/865 od 11. svibnja 2017. o potpisivanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na pitanja povezana s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima¹,
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća (EU) 2017/866 od 11. svibnja 2017. o potpisivanju, u ime Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji u odnosu na azil i zabranu prisilnog udaljenja ili vraćanja (non-refoulement)²,
- uzimajući u obzir Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Istanbulska konvencija”) koja je stupila na snagu 1.kolovoza 2014.³, a Europska unija ju je potpisala 12. lipnja 2017.,
- uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji (UEU), a posebno njegove članke 2. i 3., kao i Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU), a posebno njegove članke 8., 10., 19., 83., 153. i 157.,
- uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima, („Povelja”), koja je stupila na snagu donošenjem Ugovora iz Lisabona u prosincu 2009., a posebno njezine članke 1., 2., 3., 4., 6., 21., 23. i 31.,
- uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2004/113/EZ od 13. prosinca 2004. o provedbi

---

¹ SL L 131, 20.5.2017., str. 11.

² SL L 131, 20.5.2017., str. 13.

³ <https://rm.coe.int/168008482e>.

načela jednakih prilika i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu i nabavi robe, odnosno pružanju usluga¹, u kojoj se definira i osuđuje uznemiravanje i seksualno uznemiravanje,

- uzimajući u obzir Direktivu 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada², u kojoj se definiraju direktna i indirektna diskriminacija, uznemiravanje i spolno uznemiravanje,
- uzimajući u obzir Direktivu 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP³ (Direktiva o pravima žrtava),
- uzimajući u obzir izvješće Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA) o nasilju nad ženama⁴,
- uzimajući u obzir sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava, a posebno presude o nasilju u obitelji i nasilju nad ženama, osobito u predmetima *Opuz/Turska*⁵, *Y i drugi/Bugarska*⁶, *Landi/Italija*⁷, *M.C./Bugarska*⁸, *Yazgül Yılmaz/Turska*⁹, *V.C./Slovačka*¹⁰, *P. i S./Poljska*¹¹ i *J.L./Italija*¹²,
- uzimajući u obzir Konvenciju Vijeća Europe za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda potpisanu u Rimu 4. studenoga 1950., a posebno članke 2., 3., 8. i 14. te Protokol br. 12 Konvencije,
- uzimajući u obzir temeljna izvješća Skupine stručnjaka Vijeća Europe za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (GREVIO), a posebno ona za Austriju, Belgiju, Dansku, Finsku, Francusku, Italiju, Maltu, Nizozemsku, Poljsku, Portugal, Rumunjsku, Sloveniju, Španjolsku i Švedsku, uključujući popise prijedloga i sugestija GREVIO-a i preporuke Odbora stranaka,
- uzimajući u obzir Opću preporuku br. 1 o digitalnoj dimenziji nasilja nad ženama koju je izdao GREVIO i koja je donesena 20. listopada 2021.,
- uzimajući u obzir horizontalni pregled temeljnih izvješća GREVIO-a u sredini

---

¹ SL L 373, 21.12.2004., str. 37.

² SL L 204, 26.7.2006., str. 23.

³ SL L 315, 14.11.2012., str. 57.

⁴ FRA, „Nasilje nad ženama: istraživanje na razini EU-a. Izvješće o glavnim rezultatima”, 3. ožujka 2014.

⁵ <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-92945>.

⁶ <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-216360>.

⁷ <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-216854>.

⁸ <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-61521>.

⁹ <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-103214>.

¹⁰ <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-93532>.

¹¹ <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=002-7226>.

¹² <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=002-13282>.

programskog razdoblja¹ iz veljače 2022.,

- uzimajući u obzir Izvješće s obrazloženjem uz Konvenciju Vijeća Europe od 11. svibnja 2011. o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji,
- uzimajući u obzir izvješće Vijeća Europe naslovljeno „Pregled studija o troškovima nasilja nad ženama i nasilja u obitelji”,
- uzimajući u obzir dokument povjerenika Vijeća Europe za ljudska prava od 4. prosinca 2017. pod nazivom „Seksualno i reproduktivno zdravlje i prava žena u Europi”,
- uzimajući u obzir Bečku deklaraciju i Akcijski program, usvojene na Svjetskoj konferenciji o ljudskim pravima u lipnju 1993.,
- uzimajući u obzir Pekinšku deklaraciju i platformu za djelovanje usvojenu 15. rujna 1995. na Četvrtoj svjetskoj konferenciji o ženama i kasnije dokumente koji su iz njih proizašli, usvojene na posebnim sjednicama Ujedinjenih naroda Peking +5 (2000.), Peking +10 (2005.), Peking +15 (2010.) i Peking +20 (2015.), kao i političku izjavu o sjednici Peking +25 (2020.) Komisije Ujedinjenih naroda o statusu žena,
- uzimajući u obzir odredbe pravnih instrumenata UN-a u području ljudskih prava, pogotovo onih koji se tiču prava žena, poput Povelje UN-a, Opće deklaracije o ljudskim pravima, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, Međunarodnog pakta o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima, Konvencije o ukidanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW) i njezina Fakultativnog protokola, Konvencije protiv mučenja i ostalog okrutnog, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja, Konvencije o statusu izbjeglica te načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja iz 1951. i Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima djeteta,
- uzimajući u obzir Opće preporuke Odbora CEDAW br. 12, 19, 33 i 35 o nasilju nad ženama,
- uzimajući u obzir izvješće posebne izvjestiteljice UN-a za nasilje nad ženama, njegove uzroke i posljedice iz 2018. o nasilju nad ženama na internetu iz ljudske perspektive,
- uzimajući u obzir Konvenciju Međunarodne organizacije rada (ILO) o nasilju i uznemiravanju (br. 190) iz 2019., koja je stupila na snagu 25. lipnja 2021., i njezinu Preporuku o nasilju i uznemiravanju (br. 206),
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o pravima osoba s invaliditetom, kojoj je EU stranka, uključujući i zaključna opažanja Odbora Ujedinjenih naroda za prava osoba s invaliditetom (UNCRPD) iz 2015. kojima se EU poziva na pristupanje Istanbulske konvenciji kako bi se na taj način žene i djevojčice s invaliditetom zaštitilo od nasilja,
- uzimajući u obzir cilj održivog razvoja br. 5 o postizanju rodne ravnopravnosti i osnaživanju svih žena i djevojčica,
- uzimajući u obzir Deklaraciju Ujedinjenih naroda o iskorjenjivanju nasilja nad ženama

---

¹ Vijeće Europe, *Horizontalni pregled temeljnih izvješća GREVIO-a u sredini programskog razdoblja*, veljača 2022.

iz 1993. godine,

- uzimajući u obzir Rezoluciju Opće skupštine Ujedinjenih naroda iz 2020. naslovljenu „Jačanje napora za sprečavanje i iskorjenjivanje svih oblika nasilja nad ženama i djevojčicama”,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Unija ravnopravnosti: Strategija za rodnu ravnopravnost 2020.–2025.” (COM(2020)0152),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 24. lipnja 2020. naslovljenu „Strategija EU-a za prava žrtava (2020.–2025.)” (COM(2020)0258),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 12. studenog 2020. naslovljenu „Unija ravnopravnosti: Strategija o ravnopravnosti LGBTIQ osoba 2020.–2025.” (COM(2020)0698),
- uzimajući u obzir Komisijin Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća od 8. ožujka 2022. o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (COM(2022)0105),
- uzimajući u obzir izvješće Europskog instituta za ravnopravnost spolova (EIGE) iz 2021. naslovljeno „Troškovi rodno uvjetovanog nasilja u Europskoj uniji”, kao i izvješća EIGE-a o indeksu ravnopravnosti spolova, koja se objavljuju od 2013.,
- uzimajući u obzir obveze preuzete na Forumu generacijske ravnopravnosti u srpnju 2021.,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 26. studenog 2009. o iskorjenjivanju nasilja nad ženama¹,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. travnja 2011. o prioritetima i glavnim crtama nove okvirne politike EU-a za borbu protiv nasilja nad ženama²,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. veljače 2014. s preporukama Komisiji o borbi protiv nasilja nad ženama³,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 26. listopada 2017. o borbi protiv spolnog uznemiravanja i zlostavljanja u EU-u⁴,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 12. rujna 2017. o Prijedlogu odluke Vijeća o sklapanju, od strane Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji⁵,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. veljače 2019. o nazadovanju u području prava žena i rodne ravnopravnosti u EU-u⁶,

---

¹ SL C 285 E, 21.10.2010., str. 53.

² SL C 296 E, 2.10.2012., str. 26.

³ SL C 285, 29.8.2017., str. 2.

⁴ SL C 346, 27.9.2018., str. 19.

⁵ SL C 337, 20.9.2018., str. 16.

⁶ SL C 449, 23.12.2020., str. 102.

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 4. travnja 2019. u kojoj se traži mišljenje Suda o usklađenosti s Ugovorima prijedloga o pristupanju Europske unije Konvenciji Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji te o postupku za pristupanje¹,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 28. studenoga 2019. o pristupanju EU-a Istanbulskoj konvenciji i drugim mjerama za borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja²,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. siječnja 2021. o Strategiji EU-a za rodnu ravnopravnost³,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. veljače 2021. o budućim izazovima u području prava žena u Europi: više od 25 godina od donošenja Pekinške deklaracije i platforme za djelovanje⁴,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. rujna 2021. s preporukama Komisiji o utvrđivanju rodno uvjetovanog nasilja kao novog područja kriminaliteta u članku 83. stavku 1. UFEU-a⁵,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. listopada 2021. o posljedicama nasilja koje vrše partneri u intimnim vezama i prava skrbništva po žene i djecu⁶,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. prosinca 2021. s preporukama Komisiji o borbi protiv rodno uvjetovanog nasilja: nasilje na internetu⁷,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. prosinca 2021. o ravnopravnosti žena i muškaraca u Europskoj uniji 2018. – 2020.⁸,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 24. studenoga 2016. o pristupanju EU-a Istanbulskoj konvenciji o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama⁹,
- uzimajući u obzir Mišljenje 1/19 Suda Europske unije (veliko vijeće) od 6. listopada 2021. o Istanbulskoj konvenciji¹⁰,
- uzimajući u obzir članak 105. stavak 5. Poslovnika,
- uzimajući u obzir zajedničke rasprave Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i Odbora za prava žena i rodnu ravnopravnost u skladu s člankom 58. Poslovnika,
- uzimajući u obzir privremeno izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i

---

¹ SL C 116, 31.3.2021., str. 7.

² SL C 232, 16.6.2021., str. 48.

³ SL C 456, 10.11.2021., str. 208.

⁴ SL C 465, 17.11.2021., str. 160.

⁵ SL C 117, 11.3.2022., str. 8.

⁶ SL C 132, 24.3.2022., str. 27.

⁷ SL C 251, 30.6.2022., str. 2.

⁸ SL C 251, 30.6.2022., str. 23.

⁹ SL C 224, 27.6.2018., str. 96.

¹⁰ ECLI:EU:C:2021:198.

unutarnje poslove i Odbora za prava žena i jednakost spolova (A9-0021/2023),

- A. budući da je rodna ravnopravnost temeljna vrijednost EU-a, sadržana u članku 2. UEU-a i istaknuta u članku 23. Povelje, te da se mora uključiti u sve politike, aktivnosti i programe EU-a; budući da je Europski institut za ravnopravnost spolova (EIGE) istaknuo da će Europskoj uniji sadašnjim tempom biti potrebno oko 60 godina da postigne rodnu ravnopravnost; budući da je iskorjenjivanje rodno uvjetovanog nasilja, a posebno nasilja nad ženama i djevojčicama, preduvjet za postizanje stvarne rodne ravnopravnosti;
- B. budući da je rodno uvjetovano nasilje vrsta nasilja koje je usmjereno protiv osobe na temelju roda te osobe ili nasilje koje nerazmjerno pogađa osobu određenog roda; budući da se „nasilje nad ženama” prema definiciji u Istanbulske konvenciji smatra kršenjem ljudskih prava i oblikom diskriminacije žena te označava sva djela rodno uvjetovanog nasilja koja imaju za posljedicu ili će vjerojatno imati za posljedicu tjelesnu, seksualnu, psihičku, strukturnu ili ekonomsku štetu ili patnju žena, uključujući prijetnje takvim djelima, prisilu ili namjerno oduzimanje slobode, bilo da se to pojavljuje u javnom ili privatnom životu; budući da sloboda i jednakost ženama omogućuju da ostvare svoj istinski potencijal;
- C. budući da se člankom 3. Istanbulske konvencije „rodno utemeljeno nasilje” definira kao „nasilje usmjereno na ženu zbog toga što je žena ili koje nerazmjerno pogađa žene”, dok „rod” označava „društveno oblikovane uloge, ponašanja, aktivnosti i osobine koje određeno društvo smatra prikladnima za žene i muškarce”;
- D. budući da je svaka treća žena u EU-u, što je ukupno oko 62 milijuna žena, doživjela fizičko i/ili seksualno nasilje te budući da je više od polovine žena (55 %) u EU-u doživjelo seksualno uznemiravanje barem jednom od svoje 15. godine¹; budući da Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA) provodi novo istraživanje kako bi se ti podaci ažurirali; budući da su se najnovije procjene troškova rodno uvjetovanog nasilja i nasilja intimnih partnera u Europskoj uniji povećale za otprilike jednu trećinu, te procijenjeni troškovi rodno uvjetovanog nasilja iznose 366 milijardi EUR godišnje²; budući da još uvijek postoje brojni oblici i aspekti rodno utemeljenog nasilja za koje i dalje nema dovoljno podataka; budući da je EIGE u svojem indeksu rodne ravnopravnosti za 2022.³ utvrdio da podaci još uvijek adekvatno ne odražavaju raširenost rodno uvjetovanog nasilja u EU-u;
- E. budući da je rodno uvjetovano nasilje, posebno nasilje nad ženama i djevojčicama, u isto vrijeme i uzrok i posljedica strukturnih nejednakosti koje su ukorijenjene u rodnim stereotipima i asimetrijama moći, uključujući one u privatnoj, društvenoj, javnoj i gospodarskoj sferi; budući da je rodno uvjetovano nasilje, kako na internetu tako i izvan njega, najozbiljnija manifestacija rodne neravnopravnosti i diskriminacije te ima ozbiljan izravan i neizravan utjecaj na žrtve i njihovu djecu, s mogućim dugoročnim fizičkim, seksualnim, emocionalnim i psihološkim posljedicama koje kao takve predstavljaju problem javnog zdravlja te uzrokuju gospodarsku i financijsku štetu; budući da je rodno uvjetovano nasilje kršenje ljudskih prava žena, te je ozbiljna

---

¹ Agencija Europske unije za temeljna prava, 2014.

² Europski institut za ravnopravnost spolova, „Trošak rodno uvjetovanog nasilja u Europskoj uniji”, Ured za publikacije Europske unije, Luksemburg, 2021.

³ EIGE, Indeks ravnopravnosti spolova, 2022.

prepreka sudjelovanju žena u društvenom, javnom i političkom životu i na tržištu rada te onemogućava ženama puno ostvarivanje njihovih prava i temeljnih sloboda;

- F. budući da rodno uvjetovano nasilje može utjecati na mnoga temeljna prava sadržana u međunarodnim i europskim instrumentima za ljudska prava, uključujući Povelju, kao što su pravo na ljudsko dostojanstvo (članak 1.), pravo na život (članak 2.), pravo na integritet osobe (članak 3.), zabranu mučenja i nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja (članak 4.), pravo na slobodu i sigurnost (članak 6.), pravo na slobodu od diskriminacije, među ostalim na temelju spola (članak 21.), te pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje;
- G. budući da je rodno uvjetovano nasilje, posebno ono koje je počinjeno nad ženama i djevojčicama, strukturni i raširen problem diljem Europe i svijeta, koji uključuje žrtve i počinitelje bez obzira na dob, obrazovanje, prihode, društveni status, kulturno podrijetlo, te su, iako bilo tko može biti neizravna žrtva rodno uvjetovanog nasilja, žene i djevojčice nerazmjerno pogođene svim oblicima takvog nasilja;
- H. budući da su posebno žene i djevojčice, u svoj njihovoj raznolikosti, izložene rodno uvjetovanom nasilju te su suočene s različitim i intersekcijskim oblicima diskriminacije, koji imaju kumulativni negativni učinak; budući da neke skupine žena i djevojčica kao što su migrantice, izbjeglice i tražiteljice azila, žene i djevojčice s invaliditetom i Romkinje izložene riziku od višestruke diskriminacije i stoga su u još većoj opasnosti da budu izložene nasilju; budući da je potrebno uzeti u obzir raznolikost žena i rizike od višestrukih oblika diskriminacije; budući da LGBTIQ+ osobe mogu biti žrtve rodno uvjetovanog nasilja zbog svoje seksualne orijentacije, roda, rodnog identiteta, rodnog izražavanja ili spolnih obilježja; te budući da se Istanbulsom konvencijom propisuje da se provedba svih njezinih odredbi, osobito mjera za zaštitu prava žrtava, mora osigurati bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, pripadnost nacionalnim manjinama, imovinsko stanje, rođenje, seksualna orijentacija, rodni identitet, dob, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, migrantski, izbjeglički ili drugi status;
- I. budući da bi se ti intersekcijski i višestruki oblici diskriminacije trebali uzeti u obzir pri osiguravanju pristupa pravosuđu i povezanim uslugama; budući da je ženama u sklopu provedbe mjera zaštite potrebno omogućiti specijalističke usluge potpore;
- J. budući da je „kultura silovanja”, koju čini niz vjerovanja koja potiču seksualnu agresiju muškaraca i podupiru rodno uvjetovano nasilje, još uvijek raširen problem diljem Europe i svijeta koji se odražava u normalizaciji ili trivijalizaciji seksualnog nasilja, silovanja i seksualnog uznemiravanja, a proizlazi iz rodnih stereotipa, seksizma i nejednake raspodjele moći među rodovima;
- K. budući da razina rodne ravnopravnosti često predstavlja prvo upozorenje koje ukazuje na pogoršanje stanja temeljnih prava i vrijednosti u određenom društvu, uključujući demokraciju i vladavinu prava; budući da u ovom desetljeću svjedočimo vidljivom i sve organiziranijem napadu na rodnu ravnopravnost, prava žena i djevojčica i prava LGBTIQ+ osoba, kao i njihovu opresivnom nazadovanju, što se posebno manifestira u nizu država članica i drugdje u svijetu, te je rezultiralo vidljivim porastom nasilja nad ženama i LGBTIQ+ osobama na internetu i izvan njega;

- L. budući da EU treba poduzeti sve potrebne mjere kako bi promicao i štitio pravo svih žena i djevojčica na život bez nasilja; budući da je pandemija bolesti COVID-19 dovela do povećanog nasilja u obitelji i nasilja nad ženama; budući da je više od 45 % žena diljem svijeta izjavilo da su one ili žene koje poznaju doživjele neki oblik nasilja te da je 65 % žena izjavilo da su doživjele nasilje tijekom života; budući da je u europskim zemljama zabilježen ili oštar ili kontinuirani porast prijavljenih slučajeva femicida; budući da se pristup osnovnim uslugama kao što su hitni smještaj i telefonska pomoć smanjio, što potvrđuje da postoji još hitnija potreba za donošenjem konkretnih mjera za borbu protiv takvog nasilja nakon iskustava stečenih tijekom pandemije;
- M. budući da rodno uvjetovano nasilje, posebno nad ženama i djevojčicama, može poprimiti razne oblike, kao što su fizički napad, seksualno nasilje, uključujući silovanje, genitalno sakaćenje žena, femicid, trgovanje ženama i djevojčicama u svrhu seksualnog iskorištavanja, seksualno uznemiravanje, „zločini iz časti” i prisilni brakovi, prisilno zadržavanje u braku, prisilna sterilizacija, prisilni pobačaj, kao i uskraćivanje sigurnog i zakonitog pobačaja, porodničarsko i ginekološko nasilje, institucionalno nasilje, neizravno nasilje, ekonomsko nasilje u obitelji i/ili kućanstvu, uhođenje, zlostavljanje i uznemiravanje, govor mržnje na internetu i izvan njega te različiti oblici nasilja na internetu; budući da rodno uvjetovano nasilje nad LGBTIQ+ ženama uključuje dodatne oblike seksualnog nasilja, kao što su „korektivno” silovanje i seksualno uznemiravanje, genitalno sakaćenje žena i interseksualnih osoba, prisilna sterilizacija transrodnih i interseksualnih osoba te konverzijska terapija;
- N. budući da su razlike u zakonima i politikama država članica dovele do razlika u mjeri u kojoj su žene zaštićene od rodno uvjetovanog nasilja te tako žene diljem EU-a nemaju jednaku zaštitu od rodno uvjetovanog nasilja; budući da je tijekom posljednjih godina u nekim državama članicama uskraćivanje sigurnog i zakonitog pobačaja bilo uzrok smrti niza žena¹; budući da je Europski sud za ljudska prava u nekoliko navrata presudio da se ograničavanjem pristupa pobačaju, ako je on predviđen nacionalnim pravom, te izostankom provedbe zakonski dozvoljenog pristupa, krše ljudska prava te to stoga u tom kontekstu predstavlja oblik rodno uvjetovanog nasilja; budući da su u nekim državama članicama organizacije za prava žena meta uznemiravanja i progona zbog pružanja pomoći žrtvama nehumanih zakona o pobačaju²;
- O. budući da je rodno uvjetovano nasilje i dalje kazneno djelo koje se nedovoljno prijavljuje u Europskoj uniji; budući da je 67 % žena u istraživanju Agencije za temeljna prava iz 2014. izjavilo da nisu prijavile ozbiljne slučajeve nasilja od strane partnera policiji ili nekoj drugoj službi³;
- P. budući da stereotipi i rodna pristranost u pravosudnom sustavu, uz nedostatak rodno osjetljivog, učinkovitog i brzog kaznenog progona, pravnih okvira, pravosudnih sustava i mjera za pružanje zaštite, potpore i odštete onemogućuju pristup ženama pravosuđu i stvaraju nedostatak povjerenja u izvršavanje zakonodavstva, a nedostatak informacija o tome kako poduzeti mjere i prijaviti takve slučajeve te nedostatak odgovarajućih socijalnih i zdravstvenih usluga često su razlozi zbog kojih žene ne prijavljuju rodno

---

¹ <https://www.hrw.org/news/2022/10/22/two-years-polands-abortion-crackdowns-and-rule-law>.

² <https://www.hrw.org/news/2019/02/06/poland-womens-rights-activists-targeted>.

³ FRA, „Nasilje nad ženama:svakodnevno i svugdje”, 5. ožujka 2014.

uvjetovano nasilje;

- Q. budući da se određene skupine koje su izložene rodno uvjetovanom nasilju, kao što su rasno diskriminirane žene, žene s invaliditetom, migrantice i LGBTIQ+ osobe, suočavaju s dodatnim preprekama u pristupu pravosuđu;
- R. budući da žrtve u brojnim slučajevima mogu biti izložene ponižavajućim komentarima, opetovanom suočavanju s počiniteljem, okrivljavanju žrtve te višekratnom ispitivanju od strane službenika tijela kaznenog progona ili policije, što pogoršava njihov strah od prijavljivanja nasilja i povećava rizik ponovne viktimizacije ili sekundarnih oblika viktimizacije;
- S. budući da je u Deklaraciji Ujedinjenih naroda o iskorjenjivanju nasilja nad ženama iz 1993. i UN-ovoj Pekinškoj platformi za djelovanje nasilje nad ženama definirano kao svaki čin rodno utemeljenog nasilja koji rezultira ili će vjerojatno rezultirati fizičkom, seksualnom ili psihološkom štetom ili patnjom žena, uključujući prijetnje takvim činovima, prisilu ili proizvoljno oduzimanje slobode, bez obzira na to događa li se u javnome ili privatnom životu; budući da Odbor Ujedinjenih naroda za ukidanje diskriminacije žena (CEDAW) rodno uvjetovano nasilje definira kao nasilje usmjereno protiv žene zbog toga što je žena ili koje nerazmjerno pogađa žene; budući da CEDAW ističe da je rodno uvjetovano nasilje oblik diskriminacije koji ozbiljno ometa sposobnost žena da ostvaruju svoja prava i slobode na temelju ravnopravnosti s muškarcima, a time predstavlja kršenje njihovih ljudskih prava;
- T. budući da je Komisija uvrstila iskorjenjivanje rodno uvjetovanog nasilja kao ključni prioritet u Strategiju za rodnu ravnopravnost 2020.–2025., uz niz konkretnih prijedloga kako bi se osiguralo učinkovito sprečavanje rodno uvjetovanog nasilja i nasilja u obitelji, koji uključuju dovršenje pristupanja EU-a Istanbulskej konvenciji i osiguravanje njezine brze ratifikacije i provedbe od strane država članica EU-a;
- U. budući da se nasilje nad ženama i djevojčicama i druge oblike nasilja kao što je nasilje usmjereno prema LGBTIQ+ osobama te njihove posljedice može osjetno smanjiti samo kombinacijom politika koje sadrže zakonodavne i nezakonodavne mjere te mjerama kojima bi se žrtvama olakšao pristup smještaju i zapošljavanju, što uključuje pružanje skloništa žrtvama te financijsku samostalnost i ravnopravno sudjelovanje žena u svim područjima društva;
- V. budući da civilno društvo, a posebno organizacije žena i osobe koje rade na ostvarivanju rodne ravnopravnosti, daju vrlo važan doprinos sprečavanju i borbi protiv svih oblika nasilja te bi njihov rad trebalo prepoznati, poticati, podupirati i adekvatno financirati, među ostalim tako da im se omogući da se prijave za, i primaju, državna sredstva i sredstva EU-a kako bi mogli obavljati svoj posao na najbolji mogući način;
- W. budući da je Istanbulska konvencija dosad najučinkovitiji, najsnažniji i najsveobuhvatniji alat za sprečavanje i suzbijanje cijelog niza oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji na europskoj razini i šire; budući da Konvencija pruža smjernice za države članice i njihova nacionalna tijela kako bi oni mogli pružiti odgovarajući multidisciplinarni odgovor na nasilje nad ženama i nasilje u obitelji, a temelji se na četiri stupa: prevencija, zaštita osoba koje su preživjele nasilje i obeštećenje, kazneni progon počinitelja i integrirane politike; budući da su zemlje koje su ratificirale Konvenciju pojačale napore za prevenciju i unaprijedile istrage i kazneni progon, kao i

službe za zaštitu žena i djevojčica koje su žrtve nasilja¹; budući da bi žurno pristupanje svih država članica Istanbulskoj konvenciji pridonijelo razvoju integrirane politike, a što bi pak osiguralo jednaku zaštitu primjenom obvezujućeg instrumenta kojim se nadilaze različite politika i zakonodavstva u državama članicama, te promicanju međunarodne suradnje u borbi protiv svih oblika nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, što je posebno važno u ratnim vremenima i za vrijeme humanitarnih kriza i kriza raseljavanja, što je pokazala i situacija žena i djevojčica koje su pobjegle iz Ukrajine;

- X. budući da je Istanbulska konvencija mješoviti sporazum koji omogućuje pristupanje EU-a usporedno s pristupanjem država članica; budući da je to potvrđeno mišljenjem Suda Europske unije²;
- Y. budući da bi se pristupanjem svih država članica Istanbulskoj konvenciji podržao koordinirani pristup u borbi protiv nasilja nad ženama, zajedno s postojećim ili budućim povezanim mjerama na razini EU-a, kao što je Prijedlog direktive EU-a o suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji i Direktiva o pravima žrtava;
- Z. budući da se nasilje nad ženama, uključujući i nasilje u obitelji, često smatra privatnim pitanjem i stoga se prečesto tolerira; budući da ono zapravo predstavlja prekogranično, sustavno kršenje temeljnih prava i teško kazneno djelo koje se mora spriječiti i kazneno goniti, te bi stoga države članice trebale blisko surađivati i zajedno se boriti protiv takvog nasilja; budući da bi sve žene i djevojčice u Europskoj uniji trebale imati istu razinu zaštite od rodno uvjetovanog nasilja, neovisno o tome u kojoj se državi članici nalaze; budući da su sve države članice EU-a potpisale Istanbulsku konvenciju, no ratificiralo ju je samo njih 21; budući da šest država članica – Bugarska, Češka, Latvija, Litva, Mađarska i Slovačka – još nisu ratificirale Konvenciju; budući da pristupanje EU-a Konvenciji države članice ne izuzima od njezine ratifikacije na nacionalnoj razini; budući da EU treba poduzeti sve potrebne mjere, u suradnji sa svojim državama članicama, kako bi štitio i promicao pravo svih žena i djevojčica na život bez rodno uvjetovanog nasilja; budući da je poljska vlada najavila svoju namjeru povlačenja iz Konvencije 2020. i budući da je taj predmet i dalje na poljskom Ustavnom sudu;
- AA. budući da počinitelji kaznenih djela protiv žena i dalje prolaze nekažnjeno i da se to mora iskorijeniti na način da se osigura da se počinitelji kazneno gone i da dobiju odgovarajuću kaznu, što je potrebno kako bi se prekinuo začarani krug šutnje za žrtve nasilja, te da žene i djevojčice koje su preživjele nasilje od tijela za izvršavanje zakonodavstva i pravosudnog sustava dobiju potporu, pravni lijek i priznanje koji su im potrebni, posebno u slučaju da žive u ruralnim područjima u kojima usluge zaštite za žrtve ne postoje ili su veoma ograničene; budući da je važno zajamčiti odgovarajući pristup specijaliziranim uslugama, uključujući zdravstvenu skrb ili usluge sigurnog smještaja, bez obzira na fazu kaznenog progona; budući da je od temeljne važnosti osigurati adekvatno, rodno osjetljivo i na prava orijentirano osposobljavanje, postupke i smjernice za sve stručnjake i službenike tijela kaznenog progona, uključujući suce, javne tužitelje, pravosudno osoblje, forenzičke stručnjake, pružatelje usluga, poslovne upravitelje i druge djelatnike koji rade sa žrtvama svih oblika rodno uvjetovanog nasilja kako bi se izbjegla diskriminacija i ponovna viktimizacija;

---

¹ „Za Europu bez nasilja muškaraca nad ženama i djevojčicama”, Europski ženski lobi (upućivanje: <https://womenlobby.org/IMG/pdf/ic-2.pdf>).

² ECLI:EU:C:2021:832.

- AB. budući da je međunarodna zajednica prepoznala rodno uvjetovano nasilje, posebno nad ženama i djevojčicama, te da bi se ono trebalo sveobuhvatno rješavati, kao i da je unatoč trudu koji međunarodne organizacije, civilno društvo i državna tijela ulažu u iskorjenjivanje rodno uvjetovanog nasilja ono i dalje rašireno te se javlja u novim oblicima kao što su nasilje na internetu, uznemiravanje na internetu, uhođenje na internetu i dijeljenje intimnog sadržaja bez pristanka putem društvenih mreža; budući da je učestalost nasilja na internetu nad ženama i nasilja na internetu od strane intimnog partnera porasla posljednjih godina, a osobito nakon pandemije bolesti COVID-19; budući da je između 4 % i 7 % žena u Uniji doživjelo uznemiravanje na internetu, dok je između 1 % i 3 % žena doživjelo uhođenje na internetu¹; budući da je globalna anketa zaklade World Wide Web Foundation², provedena 2020. među ispitanicima iz 180 zemalja, pokazala da je 52 % mladih žena i djevojaka doživjelo zlostavljanje na internetu kao što su dijeljenje intimnih fotografija, videozapisa ili poruka bez njihova pristanka, zlobne i ponižavajuće poruke, pogrdni i prijeteći jezik, seksualno uznemiravanje i lažni sadržaj, a 64 % ispitanika reklo je da znaju nekoga tko je doživio uznemiravanje, zlostavljanje ili nasilje;
- AC. budući da se napori za iskorjenjivanje rodno uvjetovanog nasilja, posebno onog nad ženama i djevojčicama, često osporavaju ili oslabljuju u ime tradicije, kulture, vjere ili fundamentalističkih, populističkih ideologija ili pokreta krajnje desnice, te se šire lažni diskursi i dezinformacije, kao na primjer tvrdnje da je cilj Istanbulske konvencije „uništiti tradicionalnu obitelj” i „promicati rodnu ideologiju i homoseksualnost”; budući da te skupine upotrebljavaju dezinformacije i populističku retoriku kako bi vršile pritisak na političare i širile neutemeljene bojazni među građanima;
- AD. budući da izloženost fizičkom, seksualnom, psihološkom ili socioekonomskom nasilju i zlostavljanju znatno utječe na žrtve, njihove obitelji, rodbinu i društvo u cjelini; budući da bi se nacionalnim zakonima o skrbništvu trebali uzeti u obzir najbolji interesi djece pri utvrđivanju treba li počiniteljima dodijeliti pravo na skrbništvo i pravo na viđanje djece³;
- AE. budući da je Turska, prva zemlja koja je potpisala i ratificirala Istanbulsku konvenciju, šest godina kasnije odlučila povući se iz Konvencije i od 1. srpnja 2021. nije država stranka Konvencije; budući da su europske institucije osudile taj korak unatrag, koji je opasan presedan za ostale države članice; budući da je Ukrajina u lipnju 2022. postala 36. država koja je ratificirala Konvenciju, i to u trenutku u kojem brani svoje državno područje od ruske neopravdane, ničim izazvane i nezakonite ratne agresije; budući da se silovanje i seksualno nasilje nad ženama i djevojčicama upotrebljavaju kao ratno oružje u tom sukobu; budući da je Konvencija stupila na snagu 1. studenoga 2022. te bi njezina brza provedba trebala poslužiti kao potpora ukrajinskim tijelima za procesuiranje zlodjela nad ženama i djecom koja su počinili ruski vojnici te za borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja; budući da bi to što je Ukrajina ratificirala Konvenciju u ratno vrijeme trebalo služiti kao primjer svim državama članicama koje je odbijaju ratificirati ili to ne smatraju prioritetom;

---

¹ Studija Službe Europskog parlamenta za istraživanja (EPRS) naslovljena „Borba protiv rodno uvjetovanog nasilja: Nasilje na internetu – procjena europske dodane vrijednosti”

² Zaklada World Wide Web Foundation, „Istraživanje – iskustvo mladih u pogledu uznemiravanja na internetu, 2020.

³ GREVIO, „Treće opće izvješće o aktivnostima GREVIO-a”, lipanj 2022.

1. pozdravlja činjenicu da je 4. ožujka 2016. Komisija predložila pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji, najsveobuhvatnijem pravno obvezujućem instrumentu za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i rodno uvjetovanog nasilja, uključujući nasilje u obitelji, na međunarodnoj razini;
2. pozdravlja činjenicu da je EU 13. lipnja 2017. potpisao Istanbulsku konvenciju; žali zbog toga što šest godina kasnije EU još uvijek nije ratificirao Konvenciju jer se tome na Vijeću EU-a protivi nekoliko država članica; no konstatira da je na pravnu nesigurnost uzrokovanu ograničenjem opsega budućeg pristupanja EU-a određenim odredbama Konvencije, posebice odredbama o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima te azilu i zabrani vraćanja, kao i na zabrinutost u pogledu internog postupka radi ratificiranja Konvencije, odgovoreno u mišljenju Suda Europske unije od 6. listopada 2021.; apelira na Vijeće da postupi u skladu s tom odlukom i da više ne odgađa pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji; ponavlja da bi Istanbulsku konvenciju trebalo shvatiti kao minimalni standard potreban za iskorjenjivanje rodno uvjetovanog nasilja i da bi Unija trebala poduzeti i dodatne zakonodavne i nezakonodavne mjere u tom pogledu;
3. ponovno potvrđuje svoju predanost zauzimanju sveobuhvatnog pristupa kako bi se pozvalo na iskorjenjivanje, na razini EU-a, svakog rodno uvjetovanog nasilja nad ženama i djevojčicama u svoj njihovoj raznolikosti i nad LGBTIQ+ osobama na temelju njihove seksualne orijentacije, rodnog identiteta, rodnog izražavanja i spolnih obilježja te kako bi se osiguralo praćenje njegovih preporuka, koje je predložio u brojnim rezolucijama;
4. oštro osuđuje sve oblike rodno uvjetovanog nasilja nad ženama i djevojčicama te nad LGBTIQ+ osobama; odlučno naglašava da je uskraćivanje usluga i prava u području spolnog i reproduktivnog zdravlja, uključujući pravo na siguran i zakonit pobačaj, jedan od oblika nasilja nad ženama i djevojčicama; ponavlja da žene i djevojčice moraju imati punu kontrolu nad svojim tijelima i svojom seksualnošću; ističe da je Europski sud za ljudska prava u nekoliko navrata presudio da se restriktivnim zakonima o pobačaju i neprovedbom krše ljudska prava žena; s dubokom zabrinutošću konstatira i osuđuje činjenicu da su u nekim državama članicama, kao što su Slovačka, Poljska i Mađarska, seksualna i reproduktivna prava žena, a posebno pravo na siguran i zakonit pobačaj, konstantno ugrožena; ističe da je pristup pobačaju u Italiji sve više otežan, da je 22. listopada 2020. nelegitimni Ustavni sud Poljske uveo de facto zabranu pobačaja, da je pobačaj zabranjen na Malti te da medicinski pobačaj u ranoj trudnoći nije zakonit u Slovačkoj i nije dostupan u Mađarskoj; pozdravlja inicijative nekih država članica, kao što je Francuska, da se pravo na pobačaj unese u njihove ustave kako bi se zaštitilo to temeljno pravo; ponavlja svoj poziv da se pravo na siguran i zakonit pobačaj uvrsti u Povelju EU-a o temeljnim pravima; poziva sve države članice da svima zajamče univerzalan pristup cijelom nizu usluga u području spolnog i reproduktivnog zdravlja, uključujući sveobuhvatan dobno prilagođeni spolni odgoj, planiranje obitelji, moderne metode kontracepcije i pravo na siguran i zakonit pobačaj;
5. podsjeća na svoju Rezoluciju od 12. rujna 2017. o sklapanju Istanbulske konvencije od strane Europske unije te žali zbog činjenice da su žene i djevojčice često izložene nasilju u obitelji, seksualnom uznemiravanju, psihološkom i fizičkom nasilju, uhođenju, seksualnom nasilju, silovanju, prisilnom braku, genitalnom sakaćenju žena, prisilnom pobačaju, prisilnoj sterilizaciji, trgovanju ljudima u svrhu seksualnog iskorištavanja i drugim oblicima nasilja; naglašava da se Istanbulske konvencijom utvrđuje da

kultura, običaji, religija, tradicija i takozvana „čast” ne mogu biti opravdanje ni za kakav čin nasilja nad ženama; poziva Komisiju i države članice da se u svojem relevantnom zakonodavstvu adekvatno referiraju na definiciju nasilja nad ženama iz Istanbulske konvencije;

6. podsjeća da se Istanbulska konvencija primjenjuje i u razdobljima mira i u situacijama oružanih sukoba; podsjeća da se Rimskim statutom Međunarodnog kaznenog suda od 17. srpnja 1998. nekoliko oblika seksualnog nasilja kriminalizira kao zločine protiv čovječnosti i ratne zločine;
7. podsjeća da se u skladu s Bečkom konvencijom o pravu međunarodnih ugovora suglasnost države da bude obvezana ugovorom može izraziti potpisivanjem, te da se stranke međunarodnog sporazuma ne mogu pozvati na odredbe svojeg nacionalnog prava kako bi opravdale neizvršenje ugovora;
8. ističe da su se i žene s invaliditetom i roditelji djece s invaliditetom susretali s preprekama pri prijavljivanju nasilja i ostvarivanju pristupa pravosudnom sustavu, uključujući, kako je izvijestio GREVIO, nedostupnost policijskih postaja, nedostatnu osposobljenost službenika tijela za kazneni progon o stereotipima, kao i nedostatak informacija u pristupačnim formatima o pomoći žrtvama nasilja i dostupnim uslugama;
9. poziva Komisiju da zajamči potpunu integraciju Konvencije u zakonodavni i politički okvir EU-a; poziva sve države članice da osiguraju potpunu provedbu mjera koje proizlaze iz Konvencije u svojim nacionalnim zakonima i politikama; snažno osuđuje pokušaje u nekim državama članicama da se opozovu mjere koje su već poduzete kada je riječ o provedbi Istanbulske konvencije i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji; nadalje poziva države članice da osiguraju pravilnu provedbu te da dodijele odgovarajuće financijske i ljudske resurse za sprečavanje i borbu protiv rodno utemeljenog nasilja, kao i za osnaživanje žena i djevojčica, te za zaštitu žrtava i osiguravanje odštete žrtvama, posebno za one koje žive u područjima u kojima službe zaštite za žrtve ne postoje ili su vrlo ograničene;
10. poziva Komisiju i države članice da se na odgovarajući način, među ostalim preko zakonodavnih i nezakonodavnih inicijativa, uhvate u koštac s pitanjima prava na skrbništvo i vidanje djece, građanskim posljedicama prisilnih brakova, uhođenjem, kao i uskraćivanjem reproduktivnih prava i pristupa reproduktivnoj zdravstvenoj skrbi te da zaštite žrtve, koje mogu doživjeti ozbiljne traume koje ponekad čak dovedu do samoubojstva;
11. poziva države članice da provedu preventivne mjere, uključujući jaču primarnu prevenciju rodno uvjetovanog nasilja, što mora započeti s rodno osjetljivim obrazovnim programima usmjerenima i na djevojčice i na dječake od rane dobi i nastaviti se usmjerenim cjeloživotnim educiranjem, kao i pristup uslugama potpore i zaštitnim mjerama koji je usmjeren na žrtve, kao što su financijska pomoć, psihološka potpora, telefonske linije za pomoć, skloništa i pristup socijalnom stanovanju te „siguran dopust”, te mjere kojima se žrtvama pomaže da nastave sigurno živjeti u svojim domovima, poput zabrane pristupa za počinitelje i specijalistička pomoć djeci;
12. naglašava važnost promicanja suradnje u području rodno uvjetovanog nasilja među državama članicama razmjenom najboljih praksi; poziva Komisiju i države članice da organiziraju i provedu informativne kampanje o Istanbulskoj konvenciji i njezinim

odredbama, da podrže partnerstva između tijela vlasti i organizacija civilnog društva te da provode zajedničke programe kako bi se olakšala provedba njezinih odredbi;

13. traži od Komisije i država članica da osiguraju odgovarajuće rodno osjetljivo osposobljavanje, postupke i smjernice, kao i specijalizirane mjere potpore i zaštite, uz pristup usmjeren na žrtve za sve uključene stručnjake, uključujući tijela kaznenog progona, pravosuđe i javne tužitelje, kako bi se osiguralo rano otkrivanje žrtava, izbjegle manjkave procjene rizika te spriječila diskriminacija, traumatizacija ili ponovna viktimizacija tijekom sudskih, medicinskih i policijskih postupaka; posebno poziva na uvođenje minimalnih standarda na razini EU-a za izvršavanje zakonodavstva u tom području; ističe ključnu ulogu Istanbulske konvencije u jačanju kapaciteta država članica u tom području; poziva da se ostvare unapređenja koja su potrebna kako bi se potaknulo prijavljivanje takvih kaznenih djela;
14. podsjeća da je Istanbulska konvencija i dalje međunarodni standard i ključni alat za iskorjenjivanje nasilja nad ženama i drugih oblika rodno utemeljenog nasilja, uključujući nasilje u obitelji; ističe da kazneno pravo može biti samo jedan dio sveobuhvatnog i integriranog odgovora na nasilje nad ženama i druge oblike rodno uvjetovanog nasilja, obuhvaćajući prevenciju, zaštitu i kazneni progon; naglašava prednosti strukture Istanbulske konvencije, koja slijedi holističku, sveobuhvatnu i koordiniranu metodologiju za rješavanje problema nasilja nad ženama i rodno uvjetovanog nasilja, uključujući nasilje u obitelji, u svim njegovim fizičkim, seksualnim, psihološkim i ekonomskim oblicima, na temelju pristupa koji se temelji na četiri stupa, uključujući sve aspekte od prevencije do zaštite, kaznenog progona i koordiniranih politika; konstatira da države članice imaju odgovornost boriti se protiv nekažnjavanja u slučajevima nasilja nad ženama i drugih oblika rodno uvjetovanog nasilja, uključujući nasilje u obitelji, te očuvati odvraćajuće funkcije sankcija i kaznenog progona;
15. ističe pristup Istanbulske konvencije, usmjeren na žrtve, koji se s nasiljem nad ženama i nasiljem u obitelji hvata u koštac iz širokog raspona perspektiva, i to predviđanjem mjera kao što su programi za sprečavanje nasilja i programi liječenja kojima se počinitelje nasilja u obitelji podučava kako usvojiti nenasilno ponašanje u međuljudskim odnosima kako bi se spriječili daljnji činovi nasilja, te borba protiv diskriminacije, i to uz pomoć zaštite žrtava i podrške žrtvama, zaštite djece, zaštite tražiteljica azila i izbjeglica, kao i kaznenopravnim mjerama za borbu protiv nekažnjavanja, uvođenjem postupaka ocjene rizika i procjene rizika te boljim prikupljanjem podataka, kao i kampanjama i programima za podizanje razine osviještenosti, među ostalim u suradnji s nacionalnim tijelima za ljudska prava i jednakost, civilnim društvom i nevladinim organizacijama;
16. konstatira da Istanbulska konvencija ima deset godina iskustva i prakse zahvaljujući jedinstvenom sustavu praćenja i provedbe putem GREVIO-a; ističe važnost tog postupka interaktivne razmjene između GREVIO-a i država stranaka; prepoznaje golemi posao koji GREVIO obavlja kada je riječ o praćenju provedbe Konvencije te poziva sve stranke da slijede njegove preporuke po državama; apelira na države članice da uzmu u obzir preporuke GREVIO-a i da poboljšaju svoje zakonodavstvo na način da ga usklade s odredbama Istanbulske konvencije;
17. poziva države članice da uzmu u obzir zaključke i dobre prakse navedene u pregledu

temeljnih izvješća GREVIO-a u sredini programskog razdoblja¹ te da ih iskoriste kako bi se dao novi zamah pravilnoj provedbi i primjeni Konvencije s ciljem da se poboljšaju nacionalni okviri država članica za sprečavanje i borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja, uključujući njihovo nacionalno pravo;

18. podsjeća da je, u svrhu osiguravanja učinkovite provedbe Istanbulske konvencije, uspostavljen mehanizam za praćenje s dvama stupovima, a oni su GREVIO, koji priprema izvješća po zemljama, i Odbor stranaka;
19. prepoznaje važnu ulogu Istanbulske konvencije za vrijeme pandemije bolesti COVID-19 u pomaganju državama članicama da se uhvate u koštac s alarmantnim porastom rodno uvjetovanog nasilja, koje se smatra „pandemijom u sjeni”; pohvaljuje trud nekih država članica da uvedu dodatne preventivne mjere te usluge za zaštitu i potporu za vrijeme pandemije; no, u tom pogledu poziva na uspostavljanje posebnog protokola EU-a o nasilju na ženama u kriznim i hitnim situacijama, kojim bi se dopunile mjere utvrđene u Istanbulskoj konvenciji i poboljšala spremnost Europske unije da se bori protiv rodno uvjetovanog nasilja u tim posebnim situacijama;
20. prima na znanje mišljenje Suda od 6. listopada 2021., slijedom zahtjeva Parlamenta, kojim se Vijeću dozvoljava da nastavi s ratifikacijom Istanbulske konvencije od strane Europske unije bez prethodnog zajedničkog dogovora; smatra da bi Europska unija mogla i trebala sada ratificirati Konvenciju;
21. naglašava da će se pristupanjem EU-a osigurati dosljedan europski pravni okvir za unutarnje i vanjske politike EU-a za sprečavanje i borbu protiv nasilja nad ženama i djevojčicama, nasilja u obitelji i drugih oblika rodno uvjetovanog nasilja, za zaštitu i potporu žrtvama i osiguravanje efektivnog obeštećenja, kao i za bolje praćenje, tumačenje i provedbu zakona, programa i fondova EU-a relevantnih za Konvenciju, zajedno s boljim prikupljanjem usporedivih raščlanjenih podataka na razini EU-a; također smatra da će EU pristupanjem Konvenciji biti primjer ostalima te postati učinkovitiji promicatelj prava žena na svjetskoj razini;
22. ističe da će se pristupanjem EU-a također omogućiti sveobuhvatnije prikupljanje podataka o rodno uvjetovanom nasilju na razini EU-a; konstatira da je GREVIO istaknuo razmjere rodno uvjetovanog nasilja, a posebno važnost donošenja politika utemeljenih na dokazima, te naglašava potrebu za uspostavom sustava za redovito prikupljanje podataka i provođenjem istraživanja o svim oblicima nasilja nad ženama i djevojčicama; pozdravlja aktualni rad Eurostata na koordiniranju ankete o rodno uvjetovanom nasilju u EU-u, planirane za 2023., kako bi se ažurirali posljednji podaci Europske unije o rodno uvjetovanom nasilju iz 2014. te u tom pogledu traži od svih država članica koje su članice Konvencije da surađuju i sudjeluju u anketi;
23. žali zbog toga što neke države članice provode političku instrumentalizaciju Konvencije i to strogo osuđuje; poziva na konstruktivan dijalog i učinkovitu suradnju u kratkoročnom, srednjoročnom i dugoročnom razdoblju s različitim institucijama, tijelima vlasti i akterima civilnog društva, kao i s Vijećem i državama članicama u suradnji s Vijećem Europe, kako bi se odgovorilo na zadržke, primjedbe i bojazni država članica te kako bi se razjasnila obmanjujuća i lažna tumačenja Istanbulske

---

¹ GREVIO, Horizontalni pregled temeljnih izvješća GREVIO-a u sredini programskog razdoblja, veljača 2022.

konvencije u mnogim državama članicama, kao što je navodno promicanje „destruktivnih rodnih ideologija”, te tako ostvario napredak u tom području, a ratifikacija Istanbulske konvencije od strane svih država članica i institucija EU-a postala stvarnost; apelira na države članice da ubrzaju pregovore o ratifikaciji i provedbi Istanbulske konvencije i da strogo osude sve pokušaje povlačenja mjera koje su već poduzete u provedbi Istanbulske konvencije i u borbi protiv nasilja nad ženama;

24. poziva Komisiju i Vijeće da se pobrinu za to da Parlament bude u potpunosti uključen u postupak praćenja Konvencije nakon pristupanja EU-a Istanbulskoj konvenciji; konstatira da je važno da se brzo postigne dogovor o kodeksu ponašanja u pogledu suradnje između EU-a i njegovih država članica u provedbi Konvencije, u čemu bi trebale sudjelovati i organizacije civilnog društva, a posebno organizacije za prava žena;
25. podsjeća na to da pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji ne znači da su države članice izuzete od ratificiranja Konvencije; ističe da, iako su sve države članice već potpisale Istanbulsku konvenciju, njih šest je još nije ratificiralo, a to su Bugarska, Češka, Mađarska, Latvija, Litva i Slovačka; osuđuje nazadovanja u pogledu rodne ravnopravnosti, prava žena i Istanbulske konvencije u nekim državama članicama, posebice u Poljskoj, čiji je premijer zatražio da Ustavni sud preispita ustavnost Konvencije; snažno osuđuje pokušaj osporavanja Istanbulske konvencije u Poljskoj, na način da je ministar pravosuđa podnio službeni zahtjev da se radi na povlačenju iz Konvencije; konstatira da je u Slovačkoj Nacionalno vijeće 2020. odbilo ratificirati Konvenciju i zatražilo od slovačke predsjednice da povuče potpis te države, ali konstatira je predsjednica odlučila da to neće učiniti; poziva nacionalna tijela da se bore protiv dezinformacija i pokrenu kampanje za informiranje kako bi se otklonile sve sumnje u pogledu Konvencije i njezinih koristi za društvo u cjelini; naglašava da pristupanje EU-a Istanbulskoj konvenciji ne izuzima države članice od nacionalne ratifikacije te stoga apelira na preostalih šest država članica koje to još nisu učinile da bez odgode ratificiraju Konvenciju; oštro osuđuje bilo kakav pokušaj država članica da se povuku iz same ratifikacije;
26. oštro osuđuje sve inicijative kojima se Istanbulska konvencija želi zamijeniti alternativama, kao što je takozvani „ugovor o obitelji” u Poljskoj, koje se temelje na vrijednostima koje bitno odstupaju od ljudskih prava i prava na rodnu ravnopravnost i koje ne bi poslužile kao učinkovit instrument u borbi protiv nasilja u obitelji i nasilja intimnog partnera;
27. osuđuje sve veće protivljenje Istanbulskoj konvenciji u nekim državama članicama te pokušaje umanjivanja važnosti Konvencije i njezinog pozitivnog učinka na iskorjenjivanje rodno uvjetovanog nasilja; oštro osuđuje sve kampanje dezinformiranja o Istanbulskoj konvenciji čiji je cilj sijati strah u društvu zbog njezina navodnog „razornog učinka na obitelj”; naglašava da takve kampanje dezinformiranja često koordiniraju, financiraju i organiziraju, među ostalim, ultrakonzervativne skupine i krajnje desni pokreti, kao i antirodni pokreti iz zemalja izvan EU-a; u tom pogledu ponovno snažno osuđuje kampanje ocrnjivanja Konvencije kao odbacivanje međunarodno dogovorene norme nulte tolerancije prema nasilju nad ženama i drugim oblicima rodno uvjetovanog nasilja; ističe da bi države članice trebale uložiti dodatne napore u borbu protiv lažnih diskursa o Konvenciji;
28. ističe da ne postoje pravne prepreke da Vijeće nastavi s ratifikacijom Konvencije jer je kvalificirana većina dovoljna za njezino usvajanje; ponovno poziva Vijeće da žurno

zaključi ratifikaciju Istanbulske konvencije od strane EU-a na temelju sveobuhvatnog pristupanja bez ikakvih ograničenja, te da zagovara njezinu ratifikaciju u svim državama članicama; poziva države članice da potvrde svoju političku volju za borbu protiv nasilja nad ženama i djevojčicama te da stoga donesu tu odluku i ne dozvole nekolicini država članica da utječu na program Vijeća za rodnu ravnopravnost; podsjeća, nadalje, na angažman predsjednice Komisije za obranu ratifikacije u obraćanju na plenarnoj sjednici Europskog parlamenta o zaključcima sa sastanka Europskog vijeća održanog 25. i 26. ožujka 2021. i o ishodu sastanka EU-a i Turske 6. travnja 2021.;

29. pozdravlja Komisijin Prijedlog direktive o borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, te ističe da je, kao minimum, potrebno zajamčiti standarde Istanbulske konvencije; ističe da će to biti prvi akt EU-a kojim se odgovara konkretno na problem rodno uvjetovanog nasilja, čime će se pomoći u usklađivanju različitih pristupa država članica kada je riječ o nasilju nad ženama i nasilju u obitelji te u utvrđivanju zajedničkih minimalnih standarda za njegovo sprečavanje, za zaštitu žrtava i osoba koje su preživjele rodno uvjetovano nasilje te za osiguravanje njihova pristupa pravosuđu; ističe da je taj zakonodavni akt dopuna Konvenciji, a ne zamjena za nju, jer obuhvaća samo neke njezine dijelove te je stoga Konvencija i dalje ključni alat strategije EU-a za rješavanje problema rodno uvjetovanog nasilja;
30. osuđuje činjenicu da je sve više i više žena i djevojčica koje su žrtve rodno uvjetovanog nasilja na internetu i društvenim mrežama; konstatira da bi nakon provedbe Konvencije trebale uslijediti posebne zakonodavne mjere koje se odnose na rodno uvjetovano nasilje na internetu, pri čemu se prepoznaje i sprečava taj poseban oblik rodno uvjetovanog nasilja te se kriminalizira rodno uvjetovano nasilje počinjeno na internetu; u tom pogledu pozdravlja uključivanje nekih oblika rodno uvjetovanog nasilja na internetu kao kaznenih djela u Komisijinu Prijedlogu direktive o borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, kao što su dijeljenje intimnih ili manipuliranih sadržaja bez pristanka, uhođenje na internetu, uznemiravanje na internetu i poticanje na nasilje ili mržnju na internetu;
31. poziva Komisiju da izradi holističku strategiju EU-a za borbu protiv nasilja nad ženama i rodno uvjetovanog nasilja koja uključuje sveobuhvatan plan za sprečavanje i borbu protiv svih oblika rodne nejednakosti i integrira sve napore koje EU ulaže u iskorjenjivanje nasilja nad ženama;
32. konstatira da bi uključivanje rodno uvjetovanog nasilja kao posebno teškog kaznenog djela s prekograničnom dimenzijom („europsko kazneno djelo”), što je jedan od prioriteta političkih smjernica predsjednice Komisije, bilo prikladnija i učinkovitija pravna osnova za direktivu o borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji koju je predložila Europska komisija; ponavlja svoj poziv Vijeću da aktivira premošćujuću klauzulu donošenjem jednoglasne odluke kojom se rodno uvjetovano nasilje utvrđuje kao jedno od područja kriminaliteta navedenih u članku 83. stavku 1. UFEU-a;
33. s obzirom na opseg i težinu rodno uvjetovanog nasilja i seksualnog uznemiravanja na radnom mjestu poziva države članice da ratificiraju i provedu Konvenciju Međunarodne organizacije rada o nasilju i uznemiravanju (br. 190);
34. prepoznaje ključnu ulogu i nemjerljiv trud organizacija civilnog društva, posebno organizacija za prava žena i druga ljudska prava, uključujući one koje se bave radom na

zaštiti prava žena pripadnica manjina, i drugih ranjivih skupina, u sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i djevojčicama i drugih oblika rodno uvjetovanog nasilja te njihove napore u pružanju pomoći žrtvama rodno uvjetovanog nasilja; poziva države članice i Komisiju da podrže te aktivnosti pružanjem dostatnih pouzdanih i održivih ljudskih i dugoročnih financijskih resursa, među ostalim putem programa Građani, ravnopravnost, prava i vrijednosti (CERV), kako bi se pružila potpora akterima civilnog društva koji pružaju potporu žrtvama rodno uvjetovanog nasilja, radeći pritom na iskorjenjivanju rodno uvjetovanog nasilja, te sprečavanju i suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, kao i posebnim službama za pomoć žrtvama, posebno u pogledu pristupa pravosuđu i specijaliziranim skloništima, kako je navedeno u Izvješće s obrazloženjem uz Istanbulsku konvenciju i horizontalnom pregledu GREVIO-a sredinom provedbenog razdoblja;

35. poziva države članice da nastave provoditi i jačati zaštitu djece koja su žrtve ili svjedoci činova nasilja u obitelji i nasilja intimnih partnera; posebno osuđuje korištenje, nametanje i prihvaćanje neznanstvenih teorija i koncepata u slučajevima skrbništva nad djecom s ciljem umanjivanja ozbiljnosti nasilja u obitelji u građanskim postupcima te oduzimanja skrbništva majci i dodjeljivanja ocu optuženom za rodno uvjetovano nasilje;
36. apelira na Vijeće da bez daljnjeg odlaganja osigura brzu ratifikaciju Istanbulske konvencije od strane EU-a; nadalje apelira na Vijeće da osigura i široko pristupanje EU-a Konvenciji od strane svih država članica bez ikakvih ograničenja;
37. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, državama članicama i Parlamentarnoj skupštini Vijeća Europe.